

RACONS DE BESCANÓ

Per: Pere Magrià i Pou

Vet aquí que ja tenim mercat a Bescanó! Doncs...sí. El passat dimarts, dia 19 de febrer, el vàrem estrenar a primera hora. Al principi quan es parlà de fer mercat a Bescanó, semblava una utopia, ja que aquesta tasca era una de les que UNIO POPULAR BESCANONINA portava en el seu programa en el cas de guanyar les passades eleccions municipals. És a dir, ja els quedarà una de menys per a realitzar si volen, com sembla, complir-lo tot.

El reportatge el vaig fer pels voltants de les nou del matí. Per aquest motiu, ben poca era la gent que hi comprava a aquella hora. Llavors, al migdia vaig tornar-hi, i preguntant als marxants com els hi havia anat, sembla ser que la venda no va anar ni bé ni malament, és a dir, normal, per ésser el primer dia. De totes maneres, una cosa sí va quedar clara: que el proper dimarts tots tornaran a venir.

Les senyores LAURA I DOLORS, tot triant les taronges que abans havien regatejat. No s'ho devien pas pensar de sortir a primera plana de LOS SITIOS, i al darrera de LAPILASTRA.

Podem veure una vista general del mercat tot enter. En primer lloc, un vehí de Bescanó oferint llurs productes.

Cal fer esment, però, que ben poca era la gent del poble mateix que hi va anar a vendre, tot i que com tots sabem a Bescanó tenim venedors ambulants que corren arreu de les comarques per anar-hi a vendre.

Al mateix temps caldria que els pagesos hi vinguessin a vendre llurs productes del camp, i que la gent s'acostumés d'anar a comprar al nostre mercat, sobretot els productes del camp que ells puguin oferir-nos directament.

Una de les coses que varen fer adonar-me algunes clientes, és el baix preu que la fruita anava al mercat. Sembla ser que a les botigues del poble, la vénen a uns preus un xic cars, i fou molta la gent que proveí de fruita per a tota la setmana. Això, per descomptat, ho notaran d'ara endavant els botiguers, que deuen ja haver posat el crit al cel.

La balança en aquest moment no pesava res de res. Més tard, però, tot el que es veu en el mostrador s'acabà.

La Margarida tot pensant...Les hauré comprat cares aquestes taronges?...Qui sap si són dolces?